

23

1688/I/8, 1688/IV/30

976/φφ 184v-185r

χ. Ιωάννη Αδάμη

**Πρακτικό. Συνεκδίκαση συναφών αγωγών. Αναβολή δίκης. Προ-
δεσμία για τον διορισμό πληρεξουσίου ενός διαδίκου. Παρακα-
ταθήκη ή εντολή. Υπεξαίρεση. Προίκα. Ασφαλιστικά μέτρα κατά
των κληρονόμων του οφειλέτη της παροχής.**

¹¹ / Υπόμνημα λε'.

¹² / || φύλλ. 26. || Έτερον Υπόδ(ει)γμα Δικαστηρίου δια μίμησιν τῶν ἐφεξῆς

¹³ / || Έτος 1688. || γραφομένων καὶ κρινομένων Υποδέσεων. Κατέμπρο-¹⁴ /
|| Ἰαννουαρ. 8. || σθεν ἡμῶν παρῤῥησιασθεῖς ὁ κὺρ Πάλκ(ος) Νικολάου, ¹⁵ /
μετὰ τοῦ κὺρ Δημητρίου Θεοδωράνου Πλάτζικου¹, ἐξή-¹⁶ / τησε δικαιωθῆναι
παρ' ἡμῶν περὶ τῶν κλαπέντων ἀς-¹⁷ / πρῶν, καὶ μερικῶν εὐρεθέντων ἀπό
τὴν ποσότητα, ὁ δὲ Δη-¹⁸ / μήτρι(ος) ὁ ἄνωθεν ἀπεκρίνατο, ὅτι ἐγὼ δὲν
εἶμαι Ἐπί-¹⁹ / τροπος τῆς Μητρόσμου καὶ τῶν Ἀδελφῶν μου, καὶ δὲν ἀποκρέ-
²⁰ / νομαι εἰσὲ τίποτες, μόνον νὰ θέσετε διωρισμένον καιρὸν ²¹ / ἕως τοῦ
ἐρχομένου παναγύρι τοῦ Βασαρχεγιοῦ, νὰ δώσω ²² / εἶδῃσιν πρὸς τὴν μητέ-
ρα μου, καὶ θέλει ποιήσῃ Ἐπίτροπον // {πον} νὰ ἀποκριθῇ, μάλιστα ἀνίσως
καὶ ἕως τό Βασαρ-² / χέλι δὲν θέλει ἔλθῃ, ἅς εἶναι ὁ θαντὲς καὶ ἕως τοῦ ³ /
παναγύρι τοῦ Σιμπινίου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Ἐλθόντ(ος) ⁴ / γοῦν τοῦ διωρι-
σμένου θαντὲ, καὶ Ἐπιτρόπου μὴ φαινο-⁵ / μένου, ἐπαρῤῥησιάσθῃ ὁ ἄνωθεν
κὺρ Πάλκος Νικολάου ⁶ / καὶ ἐπρωτεσταλόγησε τοιούτως : Ὅτι ἔστωντας
καὶ κατὰ ⁷ / τὸν διωρισμένον καιρὸν, εἰς ἓνα καὶ δύο βα<ν>τέδες δὲν ⁸ /
ἤλθασιν νὰ ἀποκριθοῦσιν ἀπὸ τὸ ἕτερον μέρος, ἐγὼ ἰδοὺ ⁹ / γυρεύω{ν} τὴν
ζημίαν μου ἀπὸ παντ(ὸς) πράγματ(ος) τῶν ¹⁰ / τε Κινητῶν καὶ τῶν Ἀκινήτων
τῶν Τέκνων {εἴτε} <ἦτοι> υἱῶν τοῦ ¹¹ / Θεοδωράνου ἀπροφασίστως.

¹² / Ὅμοίως καὶ ὁ κὺρ Γεώργι(ος) Χρήστου / :κοινῶς Γεωργά-¹³ / σκ(ος) / ,
πάλιν τῷ αὐτῷ ἔτ(ει), δηλαδῇ 1688. Ἰαννουαρίου ¹⁴ / 8. ἐπρωτεσταλόγησεν
ὡς ἄνωθεν. Καὶ πάλιν ἐν μηνί ¹⁵ / Ἀπριλλίῳ 30. ἐπρωτεσταλόγησαν καὶ οἱ
δύο τοὺς τὰ ὅμοια.

Πρόκειται περὶ δύο συναφών αγωγών για υπεξαίρεση, που στρέφο-
νται κατὰ των κληρονόμων αποβιώσαντος μέλους της Κ και συνεκδικά-
ζονται.

στ. 15-17 Δεν διευκρινίζεται η εσωτερική σχέση των εναγόντων με τον
Θεοδωράνο Πλάτζικου ή Πλάτζκου.

στ. 18-20 Ένσταση του εναγομένου ότι δεν νομιμοποιείται παθητικά,
διότι δεν έχει διορισθεί ως πληρεξούσιος από την μητέρα και τους αδελ-

φούς του. Από τον ισχυρισμό αυτό, που γίνεται δεκτός από το Κριτήριο, συνάγεται ότι: α) οι ενάγοντες είχαν εμπιστευθεί κάποια χρήματα στον πατέρα του εναγομένου Θεοδωράνο –είτε ως παρακαταθήκη είτε με εντολή να τα καταβάλει σε κάποιους στο Αλβανιτοχώρι· β) ότι ο πατέρας του εναγομένου είχε εν τω μεταξύ αποβιώσει· δ) ότι η μητέρα και τα αδέλφια του εναγομένου συγκατοικούσαν με τον πατέρα του στο Αλβανιτοχώρι και επομένως ευδύνονταν για την εξαφάνιση των χρημάτων.

στ. 6-15[φ 185r] Επαναφορά της υποθέσεως από τους ενάγοντες με δήλωση ότι, επειδή παρήλθαν άπρακτες οι προδεσμίες που ζήτησε ο εναγόμενος και δεν εμφανίστηκε πληρεξούσιος, ζητούν την ικανοποίησή τους από την κινητή και ακίνητη² περιουσία των υπολοίπων τέκνων του Θεοδωράνου. Δεν στρέφονται κατά της χήρας του, διότι προφανώς το κληρονομικό της μερίδιο αντιπροσώπευε την «προίκα» της και επομένως δεν μπορούσαν να ικανοποιηθούν οι δανειστές του συζύγου της από αυτό³. Η δήλωση των δύο εναγόντων έχει τα χαρακτηριστικά «οπρίσματος»⁴, δηλ. ασφαλιστικών μέτρων κατά της κληρονομίας.

1. Ο Θεοδωράνος Ευσταδίου Πλάτζκου ή Πλάτζικου είχε εκλεγεί *χαρατζάρης* (εισπράκτορας των εισφορών) της Κ το 1668 και *όμοσμένος πολγάρης* (πάρεδρος) το 1682, BAR, mss. gr. 976, φφ 30v, 31v. Ήταν γιος του πρώτου προεστού της Κ, Ευσταδίου Πλάτζκου «*ἀπὸ Ἀλβανιτοχώρι Τουρνόβου τῆς Βουλγαρίας*», που είχε εκλεγεί στις 6 Ιανουαρίου 1639, BAR, ό.π., φ 26v.
2. Τα ακίνητα βρίσκονταν στο Αλβανιτοχώρι, διότι στο Σιμπίου δεν ήταν δυνατή η κτήση κυριότητας ακινήτων από ξένους, *Ist. dr. Rom.*, I, σσ. 494-495 και σημ. 54.
3. ΕΚΣ, σσ. 207-208.
4. ΕΚΣ, σσ. 200, 204.

24

1694/I/II

976/φ 185r-v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Πρακτικό. Ενέχυρο. Επιδίκασή του στον δανειστή.

¹⁶/

Ὑπόμνημα λς'.

¹⁷/ Εἰς ἐνθύμησιν γράφομεν, τὸ ὅσον Ἀσύμι εὐρέθηκεν || φύλλ. 31. || ¹⁸/ τοῦ Ἰοβάνου τῆς Φίλκηνας. ἐν Ἑτ(ει) 1694. Ἰαννουαρ<ίου> II. ¹⁹/ Τὸ ὅποῖον Ἀσύμι ἦτον ἀμανέτι βουλλωμένο μὲ τὴν βούλλαν ²⁰/ τοῦ αὐτοῦ Ἰοβάνου, καὶ μέ τὴν βούλλαν τοῦ τζελεμπῆ Ἀ-²¹/βράμη ἐπιτρόπου τῆς χώρας¹, καὶ ἦτον Ἀμανέτι βαλμέ-²²/νον εἰς τὸ σπήτι τοῦ Μοργκάνη διὰ χρέ(ος), καὶ

